

References

1. Sovremennoe japonskoe kino : per. s jap. / Akira Iwasaki ; obshch. red. R.N. Iurenev ; predisl. R.N. Iurenev . – M. : Iskusstvo, 1962. – 522 s.
2. Lipkov A. I. Shekspirovskii ekran / A.I. Lipkov. – M. : Iskusstvo, 1975. – 351 s.
3. Lemaitre Henri. Shakespeare, le cinéma imaginaire et le précinéma / Henri Lemaitre // Études Cinématographiques. – Paris, 1960. – №6-7. – P. 383-396.
4. Gundzi Masakatsu. Iaponskii teatr Kabuki / Masakatsu Gundzi. – M.: Progress, 1969. – 231 s.
5. Sato T. Japanese Macbeth Akira Kurosawa Talks about The Trone of Blood to Tadao Sato / Tadao Sato// Journal of the Society of Film and Television Arts. – 1969. – № 37. – P. 6-8.
6. Sergei Iutkevich. Shekspir i kino / Iutkevich Sergei. – M.: Nauka, 1973. – 270 s.
7. Iutkevich S.I. Maski Akiry Kurosavy / C.I. Iutkevich // Shekspir i kino. – M.: Nauka, 1973. – S.114-121.

УДК 378.048.2:355.237.1:351.746.1

Косінова Олена Миколаївна
кандидат педагогічних наук,
заслужена артистка України, доцент
кафедри режисури Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв
e-mail: kosinova@meta.ua

СТВОРЕННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ ЕСТЕТИЧНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

У статті визначено сутність поняття "естетичне освітнє середовище" та особливості його створення у вищому навчальному закладі. Звертається увага на те, що естетичне освітнє середовище пов'язує студента з навколишньою дійсністю і мистецтвом, дає можливість зрозуміти визначеність своєрідних умов естетичного життя студентів ВНЗ. Підкреслено, що майбутній фахівець має бачити красиве, підвищене, героїчне, прекрасне у житті і навчанні, вміти зберігати і творити його.

Зазначено, що даний процес передбачає набуття студентами естетичних знань і формування відповідних переконань, потреб, інтересів, звичок, навичок і вмінь згідно з вимогами сучасного інформаційного суспільства.

Ключові слова: естетичне освітнє середовище, інформаційне суспільство, творча діяльність, культурна спадщина, естетичний смак, естетичні почуття.

Косінова Елена Николаевна, кандидат педагогических наук, заслуженная артистка Украины, доцент кафедры режиссуры Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств

Создание в высшем учебном заведении эстетической образовательной среды

В статье определено сущность понятия "эстетическая образовательная среда" и особенности ее создания в высшем учебном заведении. Обращается внимание на то, что эстетическая учебная среда связывает студента с окружающей действительностью и искусством, позволяет понять определенность своеобразных условий эстетичной жизни студента ВУЗа.

Подчеркивается, что будущий специалист должен видеть красивое, героическое, прекрасное в жизни и в обучении, уметь сохранять и приумножать его. Указано, что данный процесс предусматривает приобретение студентами эстетических знаний и формирование соответствующих убеждений, потребностей, интересов, привычек, умений в соответствии с требованиями современного информационного общества.

Ключевые слова: эстетическая образовательная среда, творческая деятельность, культурное наследие, эстетический вкус, эстетические чувства.

Kosinova Elena, Candidate of Pedagogical Sciences, Honored Artist of Ukraine, assistant professor of directing the National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts

Aesthetic Education as Actual Training Direction of Arts High School Students

In the article it has been determined the essence of the notion "aesthetic learning environment" and peculiarities of its creation in higher educational establishment. Special attention is given to the fact that aesthetic learning environment connects students with surrounding reality and art, let us understand distinctness of peculiar conditions of aesthetic life.

Aesthetic education forms students understanding of beauty, aesthetic taste and high aesthetic ideals develops the need to keep beautiful and confirms the desire to make a beautiful life, to form it, as Karl Marx pointed out, "also according to the laws of beauty". Aesthetic education allows students form the ability to see the highest ideal of beauty in Motherland service, in consolidation for peace and security of nations.

Keywords: aesthetic learning environment, aesthetic life, pedagogical communication, training, extracurricular work; organize educational activities, creative, aesthetic education.

У науковій літературі [1; 2; 5; 6] наголошується на наявності безлічі середовищ (соціокультурне, освітнє, безпосередньо культурне середовище), в яких відбувається становлення і підготовка майбутніх фахівців (наприклад, сім'я, референтна група і т. п.).

Головним завданням освітньої установи є створення такого культурного середовища, яке забезпечувало б якісні зміни особи вихованця за рахунок пізнання і освоєння соціально-культурних об'єктів.

Культурному середовищу, як і соціально-культурним об'єктам, властива низка позитивних педагогічних можливостей: ефективність його дії; просвітницька діяльність; гуманізація інтелектуальної сфери [3, 46–47].

Метою статті є обґрунтування заходів, спрямованих на створення у вищому навчальному закладі естетичного освітнього середовища.

Будь-яка типологія освітнього середовища умовна. У одному навчальному закладі може бути поєднання різних, іноді вельми суперечливих умов середовища. Виділимо деякі підстави, які можуть слугувати для типологізації освітнього середовища навчального закладу: за стилем взаємодії усередині середовища (конкурентна – кооперативна, гуманістична (гуманітарна) – технократична і т. д.); характером відносини до соціального досвіду і його передачі (традиційна – інноваційна; національна – інтернаціональна і т. д.); ступенем творчої активності (творча – регламентована); характером взаємодії із зовнішнім середовищем (відкрита – закрита).

У нашому дослідженні "естетичне освітнє середовище" розглядається як компонент, який впливає на функціонування і розвиток навчально-виховного процесу ВНЗ в цілому. Впливаючи на середовище, можна змінювати стан справ у підрозділах ВНЗ та перетворювати середовище ВНЗ. Естетичне освітнє середовище пов'язує студента з навколишньою дійсністю і мистецтвом, дозволяє зрозуміти визначеність своєрідних умов естетичного життя студентів ВНЗ.

У сфері безпосереднього проживання, наприклад, у гуртожитку, концентруються різні засоби комунікації (телевізор, відео, мультимедіа і ін.), тиражовані твори мистецтва (книги, компакт-диски, журнали і т. д.), твори мистецтва (картини, малюнки, художні фотографії і т. д.), продукти дизайну (меблі, наглядна агітація, комп'ютерна техніка), які володіють художніми якостями.

Територіальна сфера ВНЗ, безпосереднє середовище формування естетичних якостей. Естетичну основу цього середовища складають художні елементи студентського містечка. До них відносяться пам'ятники, плакати, архітектура, дизайн оформлення окремих навчальних аудиторій та навколишньої території навчального закладу. До соціально-культурних об'єктів НАКККіМ можна віднести навчальні корпуси, студентські гуртожитки, спортивний зал, бібліотеку, їдальні, спортивні майданчики і т. п.

Естетичне освітнє середовище включає об'єкти, які не мають прямого контакту, але які сприймаються суб'єктом завдяки спогадів або вражень від контакту з певними об'єктами у минулому. Дані об'єкти опосередковані пам'яттю студентів і можуть не завжди відповідати оригіналу. Дане середовище існує тільки в уяві як джерело естетичних образів.

"Естетичне освітнє середовище", визначається нами як простір діяльності студентів в якому взаємозв'язані матеріальні, комунікаційні, соціальні, педагогічні, психологічні умови, що забезпечують процеси навчання, виховання і розвитку, який знайомить студентів з соціально-культурними об'єктами та основним матеріалом для освоєння культурних цінностей в процесі інтегрованої взаємодії засобів навчання, навчального матеріалу та повсякденної діяльності в умовах ВНЗ і є базою освоєння естетичних цінностей культури.

"Естетичне освітнє середовище" є індивідуальним простором діяльності особистості.

Важливе значення для нашого дослідження має така категорія, як інтеграція мікросоціального середовища, яку необхідно розглядати як процедуру включення в педагогічний процес раніше не задіяних, але існуючих суб'єктів середовища.

До основних заходів інтеграції необхідно віднести: урахування полікультурності середовища навчального закладу; створення міждисциплінарних зв'язків з новими навчальними дисциплінами; використання природних, соціальних просторів макросередовища, з властивими їм процесами; застосування раніше незадіяних позитивних середовищ; співпраця з іноземними соціальними середовищами мистецьких структур.

Середовище не може бути інтегровано цілком, як правило поєднуються якісь його частини. Інтеграція мікросоціального середовища підвищує ефективність навчально-виховного процесу взагалі та формування естетичної складової професійної підготовки зокрема. Інтегроване мікросоціальне середовище стійкіше, а його вплив більш передбачений і цілеспрямований, що забезпечує формування особистості майбутнього спеціаліста.

Отже, мікросоціальне естетичне освітнє середовище ВНЗ характеризується залученням студентів до естетичних цінностей, що визначає професійне вдосконалення, яке спрямоване на реалізацію ідеалів культури, внаслідок чого виникає новий якісний стан особистості, який вдосконалює підготовленість до професійної діяльності. Надзвичайна актуальність подальших досліджень полягає у створенні сучасних педагогічних технологій, які будуть продуктивними в справі підготовки розвиненої в естетичному плані особистості митця.

Середовище, яке оточує сучасну людину, утворюється зі складної ієрархії спеціалізованих різнопорядкових систем (професійна, побутова, природна тощо). Навколишнє середовище має відносну самостійність. Темпи та можливості сучасного суспільного розвитку створюють умови для дисгармонії між людиною і соціальним середовищем.

Кожне покоління застає готовими умови матеріального життя і, лише привласнюючи їх, набуває можливості відтворювати нові, у тому числі й естетичні цінності. Побудова сучасного суспільства і вирішення його конкретних завдань, у тому числі естетичної організації навколишнього середовища, – не стихійний процес, а результат цілеспрямованої діяльності на основі наукового аналізу самої дійсності, її об'єктивних тенденцій. Отже, естетична організація сучасного професійного середовища стає обов'язковою вимогою сьогодення.

Науковці умовно поділяють соціальне середовище на макро- та мікросередовище, які перебувають в діалектичній єдності. Мікросоціальне середовище – це рівень стосунків соціальних груп. Макросередовище висуває щодо мікросередовища відповідні вимоги і створює умови для їх реалізації. Зв'язок між макро- і мікросоціальним середовищем може бути явним або малопомітним, але він завжди впливає на соціальну активність особистості.

У контексті нашого дослідження заслуговує на увагу позиція

М. В. Гребенщикової, яка вважає, що культурне мікросередовище – середовище найближчого оточення людини (сім'я, трудовий колектив, навчальний простір). Живучи в культурному мікросередовищі людина, реагує та відбирає із загального потоку естетичної інформації лише те, що охоплює її культурний рівень. Макро- і мікросередовище можна віднести до соціально-культурних об'єктів. У свою чергу, освітнє середовище – частина соціокультурного простору, в якому взаємодіють різні освітні процеси, об'єкти та матеріали. Основним завданням освітньої установи є створення такого культурного середовища, що б забезпечувало якісні зміни особистості вихованця за рахунок пізнання й освоєння соціально-культурних об'єктів.

У більшості випадків дослідники під соціокультурним середовищем розуміють конкретний соціальний простір, за допомогою якого той, хто навчається, включається в соціокультурні зв'язки суспільства [9; 11]. Ця теза є актуальною в контексті формування естетичних якостей та повинна враховуватися науково-педагогічним і викладацьким складом ВНЗ.

Отже, під "освітнім середовищем" розуміють частину соціокультурного простору, зону взаємодії освітніх систем та їх елементів, освітнього матеріалу і суб'єктів освітніх процесів. Освітнє середовище також має великий ступінь складності, оскільки має декілька рівнів: від державного, професійного до основного свого елемента – освітнього середовища конкретного навчального закладу та навчального підрозділу.

На основі проведеного дослідження М. І. Бабковим доведено, що найбільш ефективними засобами формування естетичної культури у студентів-митців є естетизація всього навчального процесу, побудова навчального процесу в мистецьких ВНЗ на основі нових освітніх парадигм, активне залучення естетичного виховання до формування важливих професійних компетентностей майбутніх фахівців, участь студентів-митців у клубах за інтересами і гуртках художньої самодіяльності, позааудиторна робота, яка передбачає такі виховні заходи, що спрямовані на духовне піднесення студентської молоді [2, 15].

Основу того чи іншого типу освітнього середовища складають ціннісно-цільові доміанти сприйняття народу й особистості. Ці доміанти відображаються у філософських і психолого-педагогічних концепціях, що можуть бути сформульовані або бути присутніми лише в свідомості педагогів.

Сучасна система освіти не може функціонувати оптимально без урахування соціальних та інших процесів, які мають місце в державі і суспільстві. Самовизначення особистості пов'язано з постійним вибором різних форм, у тому числі й естетичної діяльності, наочної спрямованості індивідуальних інтересів, з їх подальшою трансформацією і розвитком. Це в цілому позитивно впливає на соціалізацію студентів, професійну підготовку в умовах ВНЗ.

Перед НАКККІМ постає необхідність проектування естетичного освітнього середовища як багатовимірного простору, адекватного потребам студентів і відповідного тенденціям та динаміці сучасної культури. Необхідним є гнучкий середовищний підхід. Становлення особистості відбувається на перетині різних соціальних середовищ. Людина спочатку розвивається і діє в цьому багатообразному культурному середовищі. Організація такого середовища передбачає максимальне розширення структури діяльності та стосунків майбутніх фахівців з мистецтвом, створення для кожного студента ситуацій самовизначення і вибору на цій основі - умов для самоосвіти.

Поняття "естетичне освітнє середовище" є складовою "освітнього середовища", оскільки в освітньому середовищі може існувати безліч навчальних середовищ. Проте, на відміну від "естетичного навчального середовища", середовища, яке може виникати як організовано, так і стихійно, "освітнє середовище" завжди спеціально організовується.

Естетичне освітнє середовище виступає як постійна змінна, така, що знаходиться в безперервному становленні, здатна до перетворень і співвіднесена із суб'єктом сфери естетичної діяльності. Її динаміка пов'язана як із суспільною орієнтацією, яка обумовлює рухливість та відносність естетичної оцінки такого середовища в результаті найрізноманітніших видів діяльності, що виходять далеко за межі безпосередньої художньої творчості, так і з особливостями індивідуальних смаків, переваг, потреб суб'єкта.

Естетичне освітнє середовище ВНЗ є особливим середовищем засвоєного та прийнятого суб'єктом простору соціального досвіду естетичної діяльності. Практично безмежний естетичний потенціал суспільства не може бути повністю засвоєно конкретною людиною. Він обмежений можливос-

тями свого естетичного рівня, процесом життєдіяльності, самим життям. Різні елементи естетичного середовища по-різному включаються у свідомість особистості. Одні з них діють постійно і безпосередньо, інші впливають нетривало та не мають постійного контакту. Тому є необхідним виокремлення характерних зон, які є основними типами локалізації, що позначають час і місце "зустрічі" людини з мистецтвом. Сферу культурної та художньої сфери складають театри, музеї, бібліотеки, концертні зали, дискотеки, кінотеатри тощо. Вони локалізуються у момент залучення людини до мистецтва. Одноразовими і разовими формами естетичного середовища є масові свята [7, 73–74].

Проектуючи естетичне освітнє середовище, необхідно враховувати, щоб воно: здійснювало розвиток особистості студента; впливало на формування естетично розвиненої особистості; відображало умови саморозвитку майбутнього фахівця.

Здійснити це можна за допомогою створення алгоритмів творчої діяльності, що і передбачається у розробленій педагогічній технології формування естетичної складової професійної підготовки студентів ВНЗ.

Культурна взаємодія суб'єктів освіти сприяє розвитку комунікативних якостей студентів, що, у свою чергу, реформує культурне середовище, – спочатку мікро-, а потім і макросередовище.

Суть духовно-етичної атмосфери як компоненту культурного середовища полягає у впливі культури та мистецтва на емоційно-ціннісний стан як навчальної групи в цілому, так і окремого студента. У студентів зароджуються культурні ідеї, які зростають разом із ними. Культура визріває як власний унікальний образ думок, вчинків і дій НПС на студентів, як особливість їх внутрішнього і зовнішнього життя.

Основною метою розвитку освітнього естетичного середовища є: залучення студентів до цінностей світової культури; організація діяльності, що забезпечує формування засобами різних мистецтв духовного світу студентів, їх естетичних якостей.

Усі структурні елементи естетичного освітнього середовища НАКККіМ є тісно взаємопов'язаними, знаходяться в стані взаємовпливу. Разом із тим, неповторність та своєрідність кожного окремого естетичного середовища не означає, що в ньому не виявляються негативні моменти і тенденції. Мікросоціальне середовище може бути деструктивним, таким, яке дезінтегрує все ціле, зменшує позитивні виховні можливості.

Інтегроване мікросоціальне середовище є більш стійким, а його вплив – більш передбаченим і цілеспрямованим, що забезпечує формування особистості майбутнього фахівця. Функціонування та розвиток виховної системи ВНЗ безпосередньо пов'язані з інтеграцією мікросоціального середовища НАКККіМ.

Отже, естетичне освітнє середовище НАКККіМ характеризується залученням студентів до естетичних цінностей, що визначає професійне вдосконалення, унаслідок чого виникає новий якісний стан особистості.

Цей процес розуміється нами як одна з основних цінностей життєдіяльності майбутніх фахівців, що відображає прагнення найповніше виявити свої здібності і потенціали, запровадити їх у життя з метою реалізації під час майбутньої діяльності в сфері культури та мистецтва.

Література

1. Абашкіна Н.В. Нові концепції навчання і виховання у сучасній німецькій педагогіці / Н.В. Абашкіна. – К.: Інститут системних досліджень освіти, 1995. – 32 с.
2. Библер В.С. Школа діалога культур / В.С. Библер // Искусство в школе. – М., 1992. – №2. – С.48.
3. Відродження і розвиток культури України: проблеми історії, теорії і практики // Тези доповідей Всеукраїнської наукової конференції. – К.: Друкар. – 1993. – 170 с.
4. Гончаренко С. Не руйнувати, а реформувати / С. Гончаренко // Товариш. – 1997. – №25. – С.3.
5. Кант І. Критика способности суждения / И. Кант. – М.: Искусство, 1994. – 367 с.
6. Косів М. Про духовне плебейство і не тільки / М. Косів // Культура і життя. – 1995. – № 27.
7. Луначарский А.В. Избранные статьи по эстетике / А.В. Луначарский; сост. А.Ермакова. – М.: Искусство, 1975. – 391 с.
8. Макаренко А.С. О воспитании / А.С. Макаренко. – М.: Политиздат, 1988. – С.27.
9. Маслов В.С. Теорія та практика культурологічного виховання / В.С. Маслов. – К.: КВГІ, 1995. – С.11-76.
10. Національна державна комплексна програма естетичного виховання. Проект / АПН України, Інститут українознавства КДУ ім.Т.Шевченка; Уклад. І.І. Зязюн, О.М. Семашко. – К., 1994. – С.23.
11. Педагогічні технології: навчальний посібник для вузів / О.Падалка, А.Нісімчук, І.Смолюк та ін.; Укр. пед.ун-т ім. М.Драгоманова. – К.: Українська енциклопедія, 1995. – 254 с.
12. Men Near TV // Washington Post. – 1995. – 18.07. – P.3.

References

1. Abashkina N.V. Novi kontseptsii navchannia i vykhovannia u suchasni nimeckii pedahohitsi / N.V. Abashkina. – K.: Instytut systemnykh doslidzhen osvity, 1995. – 32 s.
2. Bibler V.S. Shkola dialoga kul'tur / V.S. Bibler // Iskusstvo v shkole. – M., 1992. – №2. – S.48.
3. Vidrozhennia i rozvytok kultury Ukrainy: problemy istorii, teorii i praktyky // Tezy dopovidei Vseukrainskoi naukovoї konferentsii. – K.: Drukar. – 1993. – 170 s.

4. Honcharenko S. Ne ruinuvaty, a reformuvaty / S. Honcharenko // *Tovarysh*. – 1997. – № 25. – S.3.
5. Kant I. Kritika sposobnosti suzhdeniia / I. Kant. – M.: Iskusstvo, 1994. – 367 s.
6. Kosiv M. Pro dukhovne plebeistvo i ne tilky / M. Kosiv // *Kultura i zhyttia*. – 1995. – № 27.
7. Lunacharskii A.V. Izbrannye stat'i po estetike / A.V. Lunacharskii; sost. A.Ermakova. – M. : Iskusstvo, 1975. – 391 s.
8. Makarenko A.S. O vospitanii / A.S. Makarenko. – M.: Politizdat, 1988. – S.27.
9. Maslov V.S. Teoriia ta praktyka kulturolohichnoho vykhovannia / V.S. Maslov. – K. : KVHI, 1995. – S.11-76.
10. Natsionalna derzhavna kompleksna prohrama estetychnoho vykhovannia. Proekt / APN Ukrainy, Instytut ukrainoznavstva KDU im.T.Shevchenka ; Uklad. I.I. Ziaziun, O.M. Semashko. – K., 1994. – S.23.
11. Pedahohichni tekhnolohii: Navchalnyi posibnyk dlia vuziv / O.Padalka, A.Nisimchuk, I.Smoliuk ta in. ; Ukr. ped.un-t im. M.Drahomanova. – K.: Ukrainska entsyklopediia, 1995. – 254 s.
12. Men Near TV // *Washington Post*. – 1995. – 18.07. – P.3.

УДК 78. 03 (477) "17–18 ст"

Лисецький Степан Йосипович
кандидат мистецтвознавства
e-mail: liseckij@e-mail.ua

ВИДАТНІ ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО БАРОКО (творчі досягнення С. Пекалицького і М. Дилецького)

У статті досліджується музика двох видатних композиторів XVII – початку XVIII ст., які внесли неоціненний вклад в українську музичну культуру. Автор підкреслює, що митці С. Пекалицький і М. Дилецький не тільки надали художні зразки професійної музики того часу в Україні – їхня музика і нині виконується в Європі та витримує конкуренцію на музичному ринку. Особливо важливо, що в музично-культурний процес повернуто музику С. Пекалицького.

Ключові слова: партесний концерт, Літургія, канон, С. Пекалицький, М. Дилецький.

Лисецький Степан Йосифович, кандидат искусствоведения

Выдающиеся представители украинского музыкального барокко (творческие достижения С. Пекалицького и Н. Дилецького)

В статье исследуется музыка двух выдающихся композиторов XVII – начала XVIII ст., которые внесли большой вклад в украинскую музыкальную культуру. Автор подчеркивает, что композиторы С. Пекалицький и Н. Дилецький не только дали художественные образцы профессиональной музыки того времени в Украине – их музыка и сегодня исполняется в Европе и выдерживает конкуренцию на музыкальном рынке. Особенно важно то, что в сегодняшний музыкально-культурный процесс возвращена музыка С. Пекалицького.

Ключевые слова: партесный концерт, Литургия, канон, С. Пекалицький, Н. Дилецький.

Lisetskyi Stepan, Ph.D.

Prominent representatives of ukrainian music baroque (creative achievements by S. Pekalitskij and N. Diletskij)

This article deals with the music of two outstanding composers of XVII – beginning of XVIII century, which made an invaluable contribution to the Ukrainian musical culture. The author stresses that artists – S. Pekalitskij and N. Diletskij not only gave the artistic designs of professional music of that time in Ukraine, but also, as our time already shows, their music is played in Europe, and now compete out this music market. It is particularly important that the music by S. Pekalitskij was returned to a musical-cultural process.

Keywords: partes concert, liturgy, canon, S. Pekalitskij, N. Diletskij.

Мій інтерес до музики українського бароко особливо поглибився на початку XXI ст., оскільки тоді було по-новому виконано музику двох великих українських композиторів другої половини XVII – першої чверті XVIII ст. Миколи Дилецького та Семена (Симеона) Пекалицького, а також опубліковано їхні ноти [1; 2; 5; 6]. Тобто спочатку з'явилася музика у майстерному виконанні та опубліковано ноти, а потім розпочалися нові наукові дослідження їхньої музики.

Предметом нашого дослідження є творчість двох видатних композиторів епохи бароко С. Пекалицького та М. Дилецького. Якщо доробок Пекалицького зараз викликає велику зацікавленість вчених, педагогів, виконавців, студентів, то музику Дилецького широко досліджують ще з другої половини XX ст. Ці композитори жили і творили в різний час: С. Пекалицький навчався у Львівській вищій школі й розгорнув свою діяльність в 1660–1680-х роках, а М. Дилецький – житель града Києва – навчався у Вільно, його творча діяльність починається з кінця 1670-х років і завершується у 1723 р. Обидва митці, поряд з композиторською працею, займалися диригентсько-хоровою і педагогічною. Крім того, вони могли зустрічатися і, очевидно, знали музику один одного.

Утім, Пекалицький є попередником Дилецького (за віком він був старшим приблизно на двадцять років). Додамо, що твори Пекалицького в українській музиці є чи не найпершими відомими нам авторськими композиціями. В нашому розпорядженні є Літургія ля мінор і партесний концерт "Дух Твій